

Expoziție Anca Bodea la Galeria 418

Galeria 418 din capitală, găzduiește până în luna martie 2011 expoziția *Nocturne*, semnată Anca Bodea.

La Anca Bodea, umanul care se mișcă lent în borcanul cu vată al nopții este surprins înăuntru, nu afară. Nu pe străzi, ci în încăperi, nu pe asfalt sau printre vitrine, ci pe cuverturi și așternuturi, pe lângă draperii. Spațiul propriu lui este căptușit, particulele aerului care îl umplu se lovesc de opacitatea obiectelor. De data asta, străbătut de glamour-ul electric al luminii nu e bulevardul sau scuarul, ci dormitorul și holul. Domesticit (și prin asta diminuat), glamour-ul (*Inner glow*) se refugiază în butonii canapelelor (*Blue room*) sau în oboseala aranjamentului – pe sfârșite – al unui festin (*Everything ends*). Umanul e o absență, el e prezent indirect prin toate obiectele pe care imaginea le oferă privirii, în încăperi, atunci când el nu este acolo. Mișcarea lui sugerată *in absentia*, dacă de mișcare vorbim, este a nervilor și a afectului: difuză, browniană, vibrantă în imobilitatea camerelor, perdelelor, paturilor și ușilor.

Foto: Alexandru Savulescu

Left over, Nothing more (cărora le premerg *Don't, Gone, Dream, The Bed* sau *We slept*), sunt toate titluri ale unor lucrări ce trimit la un reper simbolist. Spațiul încăperii și obiectele lui sunt reflexul interiorității umane. Umanul nu e neapărat acolo, însă totul îl trădează. Decorația în sine, dispunerea mobilierului, faldurile perdelelor, netezimea pereților, tocurile ușilor, oricât de sumar reprezentate ar fi, sunt sugestii vizuale ale afectivului. Sunt activatoare ale acestuia. Orașul interiorizat se refugiază aici din fața lui însuși, „afară” e greu de tolerat fără acest pliu spațios care e încăperea.

Obiectul de interior este un vehicul fantasmatic prin care subiectul se repliază oferindu-și utopia ieșirii din viață, din istorie, din curgere, din orașul stradal, din necesara administrare a existenței. Încăperea este arealul perfect pentru sesiuni, ce pot fi îndelungi și neîntrerupte, de *self-fashioning*. Interiorul este un anesteziec, *ochambre mentale* pe care subiectivitatea o animă după plac. Încăperea conține și depozitează timp, oferă iluzia nerisipirii lui și reînțoarcerii lui în sine. Interioarele Ancai Bodea redau complacerea într-un soi de eternitate – melancolică și tăcută – a vieții private (și textul artistei îi explică bine estetica).

Foto: Alexandru Savulescu

December, 2010